

Переклад з російської мови <https://vk.com/@radfemtranslations-deklaraciya-o-pravah-zhenschin-na-osnovanii-pola>.

Переклала на українську: Дар'я Коростильова

Декларація про права жінок на підставі статі

Про підтвердження прав жінок на підставі статі, включно з правами жінок на фізичну і репродуктивну недоторканність, і ліквідації всіх форм дискримінації щодо жінок і дівчаток, що виникають в результаті заміни категорії статі категорією «гендерна ідентичність» і від «сурогатного» материнства і пов'язаних з ним практик.

Вступ

В даній Декларації підтверджуються права жінок на підставі статі, викладені в Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, прийнятої Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 18 грудня 1979 (КЛДЖ - Комітет з ліквідації дискримінації щодо жінок - прим. Пер.), Яка отримала подальший розвиток в Загальних рекомендаціях КЛДЖ і була прийнята, зокрема, в Декларації Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію насильства по відношенню до жінок 1993 р. (UNDEVW).

Стаття 1 КЛДЖ визначає дискримінацію щодо жінок як «будь-яке розрізнення, виняток або обмеження на підставі статі, яке має ефект або мету ослаблення або анулювання визнання, використання або здійснення жінками, незалежно від їх сімейного стану, на основі рівності чоловіків і жінок, прав людини і основних свобод у політичній, економічній, соціальній, культурній, громадській або будь-якій іншій області».

Організація Об'єднаних Націй визначає стать як «фізичні і біологічні характеристики, що відрізняють чоловіків від жінок». (Словник з гендерної рівності, «ООН-жінки»).

КЛДЖ покладає на держав-учасниць зобов'язання «вживати всіх необхідних заходів, включаючи законодавчі, для зміни або скасування існуючих законів, нормативних актів, звичаїв і практики, що являють собою дискримінацію щодо жінок» (стаття 2 (f)); а також взяти до всіх областей «належних заходів, зокрема законодавство, для забезпечення всебічного розвитку і поліпшення становища жінок в цілях гарантування їм здійснення і задоволення прав людини і основних свобод на основі рівності з чоловіками». (Стаття 3).

В області прав людини давно вже очевидно, що стереотипні статеві ролі чоловіків і жінок є фундаментальним аспектом нерівності жінок і повинні бути усунені.

Стаття 5 КЛДЖ говорить, «Держави-учасниці мають вжиті всі відповідні заходи:

1. Змінювати соціальні та культурні моделі поведінки чоловіків і жінок з метою домогтися усунення забобонів і звичаїв, а також всіх інших видів практик, заснованих на уявленні про неповноцінність або перевагу однієї із статей або стереотипних ролях для чоловіків і жінок.

2. Гендер відноситься до «ролей, поведінки, діяльності і атрибутів, які дане суспільство в певний час вважає відповідними для чоловіків і жінок ... Ці атрибути, можливості і відносини соціально сконструйовані і вивчаються в процесі соціалізації». (Словник з гендерної рівності, «ООН-жінки»).

Недавні зміни, якими замінено посилання на категорію статі, яка є біологічною, на категорію «гендеру», яка позначає стереотипні статеві ролі, в документах, стратегіях і діях Організації Об'єднаних Націй привели до плутанини, яка в кінцевому підсумку може підірвати захист прав жінок як прав людини.

Плутанина між статтю та «гендером» сприяла зростанню прийнятності ідеї вроджених «гендерних ідентичностей» і привела до просування права на захист таких «ідентичностей», що в кінцевому підсумку призвело до скасування досягнень, зроблених жінками на протязі десятиліть. Права жінок, які були досягнуті на основі статі, в даний час підриваються в результаті включення в міжнародні документи таких понять, як «гендерна ідентичність» і «сексуальна орієнтація і гендерна ідентичність (СОГІ)».

Права на сексуальну орієнтацію необхідні для ліквідації дискримінації щодо тих, кого сексуально приваблюють особи тієї ж статі. Права, пов'язані з сексуальною орієнтацією, сумісні з правами жінок на підставі статі і необхідні для того, аби лесбійки, сексуально орієнтовані на інших жінок, могли повною мірою здійснювати свої права на підставі статі.

Однак концепція «гендерної ідентичності» перетворює соціально створені стереотипи, які організовують і підтримують нерівність жінок, в життєво важливі і вроджені умови, тим самим підриваючи права жінок на підставі статі.

Наприклад, в Джокьякартських принципах йдеться, що «Гендерна ідентичність розуміється як відношення до глибоко відчуття внутрішнього та індивідуального досвіду кожної людини щодо статі, який може відповідати або не відповідати статі, призначеній при народженні, виключно особисте сприйняття тіла (яке може включати в себе, якщо воно вільно вибрано, зміна зовнішнього вигляду або функцій організму за допомогою медичних, хірургічних або інших засобів), а також щодо інших виразів статі, включно з одягом, мовою і манерами поведінки». **(Джокьякартські принципи: Принципи застосування міжнародних норм в області прав людини в відношенні сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності, березень 2007 р).**

Право людей одягатися і представляти себе на свій вибір сумісно з правами жінок на підставі статі.

Однак концепція «гендерної ідентичності» дозволила чоловікам, які заявляють про свою «гендерної ідентичності», як про жіночу, стверджувати в законодавстві, політиці і на практиці, що вони належать до категорії жінок - до категорії, заснованої на статі.

Загальна рекомендація № 35 КЛДЖ зазначає, що «загальна рекомендація № 28 про основні зобов'язання держав-учасниць відповідно до статті 2 Конвенції, а також загальна рекомендація № 33 про доступ жінок до правосуддя підтверджує, що дискримінація по відношенню до жінок нерозривно пов'язана з іншими чинниками, які впливають на їхнє життя. Судова практика Комітету підкреслює, що це може включати ... "бути лесбійкою" »(II, 12).

Поняття «гендерна ідентичність» використовується для того, щоб оскаржувати права людей визначати свою сексуальну орієнтацію на підставі статі, а не «гендерної ідентичності», що дозволяє чоловікам, які претендують на жіночу «гендерну ідентичність», прагнути бути включеними в категорію «лесбійка», яка є категорією, заснованою на полі. Це підриває права лесбійок на підставі статі і є однією з форм дискримінації по відношенню до жінок.

Деякі чоловіки, які заявляють про свою «гендерної ідентичності», прагнуть потрапити в правову категорію матері. КЛДЖ підкреслює материнські права і «соціальну значущість материнства». Материнські права засновані на унікальній здатності жінок виношувати і народжувати дітей. Включення чоловіків, які претендують на «гендерну ідентичність» жінок, в правову категорію матері підриває соціальну значимість материнства і підриває права матері, які забезпечує КЛДЖ.

У Пекінської декларації та Платформі дій (1995 г.) йдеться про те, що «Явне визнання і підтвердження права всіх жінок контролювати всі аспекти свого здоров'я, зокрема свою фертильність, є основою їх розширення прав і можливостей». (Додаток 1, 17)

Це право підривається використанням «сурогатного» материнства, яке експлуатує і реалізує репродуктивний потенціал жінок. Експлуатація та коммодифікація (від англ. Commodity - товар, вироблений для реалізації - прим. Пер.) Жіночого репродуктивного потенціалу також лежать в основі медичних досліджень, спрямованих на те, щоб дати чоловікам можливість виношувати і народжувати дітей. Включення чоловіків, які заявляють про жіночу «гендерної ідентичності», в такі правові категорії жінок, як категорії лесбійок і матерів, погрожує виключити з цих категорій все значення, оскільки це є заперечення біологічних реалій, на яких ґрунтується статус жінки як лесбійки і як матері .

Організації, які просувають концепцію «гендерної ідентичності», заперечують право жінок і дівчаток визначати себе на підставі статі, а також збиратися і організовуватися на основі своїх загальних інтересів як статі. Це включає в себе оскарження прав лесбійок визначати свою сексуальну орієнтацію на основі статі, а не «гендерної ідентичності», а також збиратися і організовуватися на основі їх загальної сексуальної орієнтації.

У багатьох країнах державні органи, громадські та приватні організації намагаються змусити людей ідентифікувати інших людей і звертатися до них на основі «гендерної ідентичності», а не статі. Ці події є форми дискримінації по відношенню до жінок і підривають права жінок на свободу вираження поглядів, свободу переконань і свободу зібрань.

Чоловіки, які заявляють про свою «гендерної ідентичності, як про жіночу, отримують доступ до можливостей і засобів захисту, що надаються жінкам. Це являє собою форму дискримінації по відношенню до жінок і ставить під загрозу основні права жінок на безпеку, гідність і рівність.

Стаття 7 КЛЖД підтверджує важливість заходів щодо ліквідації дискримінації щодо жінок у політичному та суспільному житті, а стаття 4 підтверджує важливість тимчасових спеціальних заходів для прискорення встановлення фактичної рівності між чоловіками і жінками. Коли чоловіки, які заявляють про свою «гендерної ідентичності», допускаються до квот і іншим спеціальним заходам, спрямованим на розширення участі жінок у політичному та суспільному житті, мета таких спеціальних заходів по досягненню рівності жінок підривається.

Стаття 10 (g) КЛЖД закликає держави-учасниць забезпечити, щоб жінки мали рівні з чоловіками можливості брати активну участь в заняттях спортом і фізичною культурою. Через фізіологічних відмінностей між жінками і чоловіками здійснення цього права жінками вимагає, щоб певні спортивні заняття були одностатевими. Коли чоловіки, які заявляють про свою «гендерної ідентичності», мають можливість брати участь в одностатевих спортивних заходах для жінок, жінки виявляються в несправедливому конкурентному становищі і можуть бути підвищений ризик розвитку отримання травми.

Це підриває здатність жінок і дівчаток мати ті ж можливості, що і у чоловіків, в заняттях спортом і, отже, являє собою форму дискримінації по відношенню до жінок і дівчаток, яку слід ліквідувати.

В області прав людини давно вже очевидно, що насильство по відношенню до жінок і дівчаток є повсюдним явищем і одним з найважливіших соціальних механізмів, за допомогою яких жінки виявляються в підлеглому положенні в порівнянні з чоловіками.

Нагадуючи про прихильність рівним правам і про людську гідність жінок і чоловіків, а також про прихильність іншим цілям і принципам, закріпленим в Статуті Організації

Об'єднаних Націй, Загальної декларації прав людини та інших міжнародних документах з прав людини, зокрема в Конвенції Організації Об'єднаних Націй про Ліквідація всіх форм дискримінації щодо жінок (КЛЖД) і Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права дитини, а також в Декларації Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію насильства в отнош ванні жінок, в Декларації Організації Об'єднаних Націй про право на розвиток, в Декларації Організації Об'єднаних Націй про права корінних народів, в Конвенції Ради Європи про попередження насильства по відношенню до жінок і насильству в сім'ї та боротьби з ним («Стамбульська конвенція»), в Протоколі до Африканської хартії прав людини і народів, що стосується прав жінок в Африці («Протокол Мапуту») і в Межамериканской конвенції про попередження і викорінення насильства щодо жінок («Конвенція Белен-ду-Пара»).

Знову підтверджуючи прихильність до забезпечення повного здійснення прав людини для жінок і дівчаток як невідчужуваною, невід'ємною і невіддільною частини всіх прав людини і основних свобод.

Визнаючи консенсус і прогрес, досягнуті на попередніх всесвітніх конференціях і зустрічах на вищому рівні Організації Об'єднаних Націй, включаючи Міжнародний рік жінок в Мехіко в 1975 році, Десятиліття жінок Організації Об'єднаних Націй в Копенгагені в 1980 році, Десятиліття жінок Організації Об'єднаних Націй в Найробі в 1985 році, Всесвітній Саміт з проблем дітей в Нью-Йорку в 1990 році, Саміт Землі по навколишньому середовищу і розвитку в Ріо-де-Жанейро в 1992 році, Всесвітню конференцію з прав людини у Відні в 1993 році, Міжнародну до онференції з народонаселення і розвитку в Каїрі в 1994 році, Всесвітній саміт з Соціальному розвитку в Копенгагені в 1995 році і Всесвітню конференцію по положенню жінок в Пекіні в 1995 році з метою досягнення рівності, розвитку і миру.

Визнаючи, що в перші десятиліття правозахисного підходу Організації Об'єднаних Націй існувало чітке розуміння того, що дискримінація по відношенню до жінок заснована на ознаці статі.

Відзначаючи, що в угодах, політиці, стратегії, діях і документах Організації Об'єднаних Націй в області прав людини визнається, що стереотипні уявлення про ролі чоловіків і жінок, які тепер частіше називають «гендерними стереотипами», завдають шкоди жінкам і дівчаткам.

Визнаючи, що чітку концепцію стереотипування статевих ролей в даний час плутають через використання мови гендеру.

Стурбовані тим, що концепція «гендерної ідентичності» була включена в багато впливових міжнародні документах з прав людини., що не мають обов'язкової сили.

Відзначаючи, що використання мови «гендеру», а не статі дозволило розробити концепцію «гендерної ідентичності», в якій сексуальні стереотипи розглядаються як вроджені і суттєві, що, в свою чергу, послужило основою розмивання досягнень в правах людини жінок і дівчаток.

Стурбовані тим, що чоловіки, які заявляють про жіночу «гендерної ідентичності», в законодавстві, в політиці і на практиці стверджують, що вони є членами категорії жінок; і що це призводить до порушення прав жінок як прав людини.

Стурбовані тим, що чоловіки, які заявляють про свою «гендерної ідентичності» в законодавстві, в політиці і на практиці, стверджують, що сексуальна орієнтація заснована на «гендерної ідентичності», а не на полі, і прагнуть бути включеними в категорію лесбіянок; і що це призводить до розмивання заснованих на поле прав лесбіянок як прав людини.

Стурбовані тим, що деякі чоловіки, які претендують на «гендерну ідентичність» жінок, претендують на включення в правову категорію матері в законодавстві, політиці і практиці, і що таке включення підриває соціальну значимість материнства і підриває права матері.

Стурбовані експлуатацією та коммодифікацією репродуктивних здібностей жінок, які лежать в основі «сурогатного» материнства.

Стурбовані експлуатацією та коммодифікацією репродуктивного потенціалу жінок, які лежать в основі медичних досліджень, спрямованих на те, щоб дати чоловікам можливість завагітніти і народжувати дітей.

Стурбовані тим, що організації, які просувають концепцію «гендерної ідентичності», намагаються обмежити право дотримуватися і висловлювати думку про «гендерної ідентичності», заохочуючи спроби державних органів, громадських і приватних організацій застосовувати санкції і покарання, щоб змусити людей ідентифікувати осіб на основі «гендерної ідентичності», а не статі.

Стурбовані тим, що концепція «гендерної ідентичності» використовується для підриву права жінок і дівчаток збиратися і об'єднуватися на підставі їхньої статі, без урахування чоловіків, які стверджують, що мають «гендерну ідентичність» жінок.

Стурбовані тим, що поняття «гендерна ідентичність» використовується для підриву права лесбіянок визначати свою сексуальну орієнтацію на підставі статі, а також збиратися і спілкуватися на підставі своєї загальної сексуальної орієнтації, не включаючи чоловіків, які стверджують, що мають жіночі «гендерні ідентичності».

Стурбовані тим, що включення чоловіків і хлопчиків, які стверджують, що мають «гендерну ідентичність» жінок, в конкурси і призи, які виділяються для жінок і дівчаток, включаючи змагальні види спорту і стипендії, являє собою дискримінацію щодо жінок і дівчаток.

Стурбовані тим, що змішання понять статі та «гендерної ідентичності» веде до реєстрації неточних і вводять в оману даних, що використовуються при плануванні законів, політики і дій, що стосуються зайнятості, рівної оплати праці, участі в політичному житті і розподілу державних коштів, а також, зокрема, до перешкоджання ефективним заходам, спрямованим на ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок і дівчаток, а також на сприяння поліпшенню становища жінок і дівчаток в суспільстві.

Стурбовані тим, що політика, заснована на концепції «гендерної ідентичності», використовується державними установами, громадськими та приватними організаціями таким чином, що це загрожує існуванню служб виключно для жінок, включаючи підтримку жертв і послуги охорони здоров'я.

Стурбовані тим, що концепція «гендерної ідентичності» використовується для виправдання вторгнення чоловіків і хлопчиків в одностатеві простору, існуючи з метою забезпечення безпеки, недоторканності приватного життя і гідності жінок і дівчаток, а також для підтримки жінок і дівчаток, які зазнали насильства.

Стурбовані тим, що злиття понять статі та «гендерної ідентичності» веде до реєстрації неточних і вводять в оману даних про насильство по відношенню до жінок і дівчаток, що перешкоджає розробці ефективних заходів, спрямованих на ліквідацію такого насильства.

Стурбовані тим, що поняття «гендерна ідентичність» використовується для того, щоб приховати стать осіб, які вчиняють злочини на підставі статі, такі як зґвалтування та інші злочини на сексуальному ґрунті, і тим самим перешкоджати прийняттю ефективних заходів, спрямованих на скорочення числа таких злочинів.

Стурбовані тим, що стирання конкретних дій, стратегій та політики по відношенню до жінок і дівчаток підірве десятиліття роботи Організації Об'єднаних Націй по визнанню важливості служб тільки для жінок в зонах лиха, таборах біженців і в'язницях, а також в будь-якій обстановці, де присутність чоловіків становитиме загрозу безпеки, гідності та захисту жінок і дівчаток, особливо вразливих жінок і дівчаток.

Підкреслюючи, що концепція «гендерної ідентичності» була розроблена спеціально на основі пост-модерністської теорії і «квір-теорії» на Заході і поширюється через впливові організації на міжнародному рівні, в тому числі в країнах, де термін «гендер» не існує на місцевих мовах і не може бути легко зрозумілий.

Визнаючи, що в Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права дитини йдеться, що для цілей Конвенції «дитина» - це кожна людина у віці до 18 років; і що в Декларації прав дитини 1959 року говориться, що «Дитина з причини своєї фізичної і психічної незрілості потребує особливих гарантій і догляду, включаючи відповідну правовий захист».

Визнаючи, що Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права дитини (стаття 3) свідчить, що в усіх діях, що стосуються дітей, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Відзначаючи, що поняття «гендерна ідентичність» все частіше використовується для «зміни статі» дітей, які не відповідають стереотипним уявленням:

(А) Держави повинні «засуджувати дискримінацію по відношенню до жінок в усіх її формах, погоджуватися всіма доступними засобами і невідкладно проводити політику ліквідації дискримінації щодо жінок». (КЛДЖ, стаття 2).

Це повинно включати в себе ліквідацію цього акту і практики дискримінації по відношенню до жінок, яка в тому числі складається з включення чоловіків, які стверджують, що вони мають «гендерну ідентичність» жінок, в категорію жінок. Таке включення підриває права жінок на безпеку, гідність і рівність.

(D) Держави повинні забезпечити, щоб такі слова, як «жінка», «дівчина» і терміни, які традиційно використовуються для позначення частин тіла жінки і тілесних функцій на підставі статі, як і раніше використовувалися в конституційних актах, законодавстві, при наданні послуг, а також в програмних документах стосовно особам жіночої статі. Значення слова «жінка» не повинно змінюватися і включати чоловіків.

Стаття 2

Підтверджуючи природу материнства як виключно жіночого статусу,

(А) У КЛДЖ підкреслюється «соціальна значимість материнства», а в статті 12 (2) говориться, що «держави-учасниці надають жінкам відповідні послуги в зв'язку з вагітністю, пологами і післяпологовим періодом».

(В) Материнські права і послуги базуються на унікальній здатності жінок виношувати і народжувати дітей. Фізичні та біологічні характеристики, які відрізняють чоловіків і жінок, означають, що репродуктивні здібності жінок не можуть бути розділені чоловіками, які претендують на «гендерну ідентичність» жінок. Держави повинні розуміти, що включення чоловіків, які претендують на «гендерну ідентичність» жінок, в правову категорію матері в законодавстві, політиці і практиці, а також відповідне включення жінок, які претендують на «гендерну ідентичність» чоловіків, в категорію батька, являють собою дискримінацію щодо жінок, прагнучи знищити унікальний статус жінок і права жінок як матерів.

(С) Держави повинні забезпечити, щоб слово «мати» і інші слова, які традиційно використовуються для позначення репродуктивних здібностей жінок на підставі статі, як і раніше використовувалися в конституційних актах, законодавстві, у наданні послуг для матерів і в політичних документах при зверненні до матерів і материнства. Значення слова «мати» не повинно змінюватися і включати чоловіків.

Стаття 3

Підтверджуючи права жінок і дівчаток на фізичну і репродуктивну недоторканність,

(А) Держави повинні забезпечити дотримання повних репродуктивних прав жінок і дівчаток і безперешкодного доступу до комплексних репродуктивним послуг.

(В) Держави повинні визнати, що такі шкідливі практики, як примусова вагітність і комерційна або альтруїстична експлуатація репродуктивного потенціалу жінок, пов'язаних з «сурогатним» материнством, є порушеннями фізичної та репродуктивної цілісності дівчаток і жінок і повинні бути усунені як форми дискримінації на підставі статі .

(С) Держави повинні визнати, що медичні дослідження, спрямовані на те, щоб дати чоловікам можливість виношувати і народжувати дітей, є порушенням фізичної та репродуктивної цілісності дівчаток і жінок і повинні бути ліквідовані як форма дискримінації на підставі статі.

Стаття 4

Підтверджуючи права жінок на свободу думок і свободу вираження,

(А) Держави повинні забезпечити, щоб жінки мали право «дотримуватися своїх поглядів без втручання» (МППП, стаття 19 (1)). Це повинно включати право дотримуватися і висловлювати думку про «гендерної ідентичності», не наражаючись домаганням, судовому переслідуванню або покаранню.

(В) Держави повинні відстоювати право жінок на свободу вираження поглядів, включаючи «свободу шукати, одержувати і поширювати інформацію та ідеї будь-якого роду, незалежно від кордонів, в усній, письмовій чи друкованій формі, у формі творів мистецтва чи за допомогою будь-яких інших засобів масової інформації» (МППП, стаття 19 (2)). Це повинно включати свободу поширювати ідеї про «гендерної ідентичності», не наражаючись домаганням, судовому переслідуванню або покаранню.

(С) Держави повинні відстоювати право кожної людини описувати інших на підставі їхньої статі, а не їх «гендерної ідентичності» у всіх контекстах. Держави повинні визнати, що спроби державних органів, громадських і приватних організацій примушувати людей використовувати терміни, пов'язані з «гендерною ідентичністю», а не статтю, є однією з форм дискримінації по відношенню до жінок, і повинні вживати заходів щодо ліквідації цієї форми дискримінації.

(D) Держави повинні заборонити будь-які форми санкцій, судового переслідування або покарання осіб, які відкидають спроби змусити їх ідентифікувати інших на підставі «гендерної ідентичності», а не статі.

Стаття 5

Підтверджуючи право жінок на свободу мирних зборів і асоціацій,

Держави повинні забезпечити право жінок на мирні зібрання та свободу асоціацій з іншими (МППП, статті 21 і 22). Це повинно включати в себе право жінок і дівчаток збиратися і об'єднуватися в якості жінок або дівчаток на підставі їхньої статі, а також право лесбійок збиратися і об'єднуватися відповідно до їх загальної сексуальної орієнтацією без урахування чоловіків, які стверджують, що мають жіночу «гендерну ідентичність» .

Стаття 6

Підтверджуючи права жінок на участь в політичному житті на підставі статі,

(А) Держави «вживають всіх необхідних заходів для ліквідації дискримінації щодо жінок у політичному та суспільному житті країни» (КЛДЖ, стаття 7).

Це повинно включати форми дискримінації по відношенню до жінок, які в тому числі складаються з включення в категорію жінок чоловіків, які стверджують, що вони мають «гендерну ідентичність» жінок. Всі заходи, прийняті спеціально для поліпшення доступу жінок до виборчих прав, прав на обрання, участь в розробці державної політики та її реалізації, до прав на зайняття державних посад, виконання всіх суспільних функцій, а також до прав на участь в неурядових організаціях та асоціаціях, пов'язаних з суспільним і політичним життям, повинні ґрунтуватися на статі, а не на дискримінації жінок за допомогою включення чоловіків, які стверджують, що вони мають «гендерну ідентичність» жінок.

(В) Держави повинні забезпечити, щоб «прийняття державами-учасницями тимчасових спеціальних заходів, спрямованих на прискорення встановлення фактичної рівності між чоловіками і жінками» (КЛДЖ, стаття 4) поширювалося тільки на осіб жіночої статі і не допускало дискримінації по відношенню до жінок за допомогою включення чоловіків, які стверджують, що мають «гендерну ідентичність» жінок.

Стаття 7

Підтверджуючи права жінок на рівні з чоловіками можливості брати активну участь в заняттях спортом і фізичною культурою,

Стаття 10 (g) КЛДЖ передбачає, що держави-учасниці забезпечують «однакові можливості для активної участі в заняттях спортом і фізичною культурою» для дівчаток і жінок, а також для хлопчиків і чоловіків. Це повинно включати надання дівчаткам і жінкам можливостей брати участь в заняттях спортом і фізичною культурою на підставі статі. Для забезпечення справедливості та безпеки жінок і дівчаток включення хлопчиків і чоловіків, які стверджують, що вони мають «гендерну ідентичність» жінок, в команди, змагання, приміщення або роздягальні, зокрема, призначені для жінок і дівчаток, має бути заборонено як форма дискримінації на підставі статі.

Стаття 8

Підтверджуючи необхідність ліквідації насильства щодо жінок,

(А) Держави повинні «працювати в максимально можливій мірі з урахуванням наявних у них ресурсів і, в разі необхідності, в рамках міжнародного співробітництва, щоб жінки, які зазнали насильства, і, де це доречно, їхні діти отримували спеціалізовану допомогу, таку як реабілітація, допомога в догляді за дітьми, лікування, консультування, медичні і соціальні послуги, спеціалізовані установи та програми, а також допоміжні структури, і повинні приймати всі інші відповідні заходи для сприяння їх безпеки і фізично - психологічної реабілітації» (Декларація про викоринення насильства щодо жінок, стаття 4 (g)).

Ці заходи повинні включати надання послуг і фізичних просторів виключно для жінок і дівчаток, щоб забезпечити їм безпеку, недоторканність приватного життя і гідність. Незалежно від того, чи надаються вони державними чи приватними організаціями, такі положення про єдиний полі повинні розподілятися на підставі статі, а не на підставі «гендерної ідентичності», і в фізичних просторах повинні знаходитися жінки на підставі статі, а не на підставі гендеру.

(В) Надання послуг виключно для жінок і дівчаток має включати, зокрема, спеціалізовані послуги для жінок і дівчаток, що піддаються насильству, такі як служби підтримки після зґвалтування, спеціалізовані медичні установи, спеціалізовані

поліцейські слідчі органи і притулки для жінок і дітей, що рятуються від побутового насильства або інших форм насильства. Сюди також слід віднести всі інші послуги, в рамках яких положення про єдиний полі сприяють фізичній безпеці, недоторканності приватного життя і гідності жінок і дівчаток. До них відносяться в'язниці, служби охорони здоров'я та лікарняні палати, реабілітаційні центри по боротьбі зі зловживанням психоактивними речовинами, приміщення для безхатченків, туалети, душові та роздягальні, а також будь-які інші закриті приміщення, де люди проживають або можуть знаходитися в роздягнутому стані. Установи, призначені для задоволення потреб жінок і дівчат, вони повинні бути, принаймні, рівними за доступністю та якістю тим, які надаються чоловікам і хлопчикам. Ці установи не повинні включати чоловіків, які стверджують, що мають «гендерну ідентичність» жінок.

(С) Держави повинні «проводити дослідження, збирати дані і складати статистику, особливо що стосується побутового насильства, поширеності різних форм насильства по відношенню до жінок, і заохочувати дослідження причин, характеру, серйозності та наслідків насильства над жінками та ефективності заходів, що вживаються для запобігання насильству і відшкодування збитку від нього по відношенню до жінок; ці статистичні дані і результати дослідження будуть оприлюднені» (Декларація про викоринення насильства щодо жінок, стаття 4 (к)).

Це повинно включати визнання того факту, що насильство по відношенню до жінок є одним з найважливіших соціальних механізмів, за допомогою якого жінки як стать виявляються в підлеглому положенні в порівнянні з чоловіками як статі, і що для проведення точних досліджень і збору даних про насильство по відношенню до жінок і дівчаток необхідно, щоб ідентифікація як винних, так і жертв такого насильства ґрунтувалася на поле, а не на «гендерної ідентичності».

«Дані з розбивкою по підлозі - це дані, які перехресно класифікуються за статтю і представляють інформацію окремо для чоловіків і жінок, хлопчиків і дівчаток. Дані з розбивкою по підлозі відображають ролі, реальні ситуації, загальні умови життя жінок і чоловіків, дівчат і хлопчиків в кожному аспекті суспільства. ... Коли дані не розбиті за статтю, важче виявити реальне і потенційне нерівність». («ООН-жінки», Глосарій з гендерної рівності).

(D) Держави повинні «включати в підготовлені організаціями та органами системи Організації Об'єднаних Націй аналізи соціальних тенденцій і проблем, таких як періодичні доповіді про світове соціальне становище, вивчення тенденцій в області насильства по відношенню до жінок» (Декларація про викоринення насильства стосовно до жінок, стаття 5 (d)). Це повинно вимагати від держав забезпечення того, щоб особи винних і жертв насильства по відношенню до жінок і дівчаток реєструвалися на підставі статі, а не «гендерної ідентичності» всіма державними органами, включаючи поліцію, державних прокурорів і судів.

(E) Держави повинні «розробити кримінальні, цивільні, трудові та адміністративні санкції у внутрішньому законодавстві для покарання і відшкодування шкоди, заподіяної жінкам, які зазнають насильства; жінкам, які зазнають насильства, повинен бути наданий доступ до механізмів правосуддя і, як це передбачено національним законодавством, справедливі та ефективні засоби правового захисту від заподіяної ними шкоди; державам слід також інформувати жінок про їхні права при зверненні за допомогою через такі механізми». (Декларація про викоринення насильства щодо жінок, стаття 4 (d)).

Це повинно включати визнання права жінок і дівчаток точно описувати підлогу тих, хто скоїв насильство по відношенню до них. Державні органи, такі як поліція, державні прокурори і суди, не повинні накладати на жертв насильства обов'язок описувати своїх нападників відповідно до їх «гендерною ідентичністю», а не статтю.

Підтверджуючи необхідність захисту прав дитини,

(А) «В усіх діях, що стосуються дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами соціального забезпечення, судами, адміністративними органами або законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини». (Стаття 3 (1) Конвенції ООН про права дитини). Держави повинні визнати, що медичне втручання, спрямоване на «зміну статі» дітей шляхом використання в якості засобів, що пригнічують статеве дозрівання, статевих гормонів і хірургії, які не є найкращим чином інтересам дітей. Діти не володіють достатнім рівнем компетентності, щоб давати повне, вільне і свідоме згоду на такі медичні втручання, які пов'язані з високим ризиком довгострокових несприятливих наслідків для фізичного і психологічного здоров'я дитини і можуть привести до постійних несприятливих наслідків, таким як безпліддя. Держави повинні заборонити такі медичні втручання щодо дітей.

(С) Держави повинні визнати, що медичне втручання, спрямоване на «зміну статі» дітей за допомогою наркотиків і хірургічного втручання, є новою шкідливою практикою, визначеною в Частиці V Спільної загальної рекомендації № 31 Комітету з ліквідації дискримінації щодо жінок / Зауваження загального порядку № 18 Комітету з прав дитини по шкідливої практиці.

(С) Держави повинні налагодити процеси збору та моніторингу даних щодо цієї практики, а також прийняти і застосовувати законодавство, спрямоване на їх усунення. Державні положення повинні включати правовий захист і належну турботу про дітей, які постраждали від такої практики, а також наявність відшкодування і компенсації збитку.

(D) Держави повинні «визнати право дитини на найвищий досяжний рівень здоров'я і умови для лікування захворювань і відновлення здоров'я» (Конвенція ООН про права дитини, стаття 24). Це повинно включати захист здорового тіла дитини від вживання наркотиків або хірургічних втручань для проведення операції по «зміні статі».

(E) Держави повинні «забезпечити, щоб організації, служби і установи, що відповідають за догляд або захист дітей, відповідали стандартам, встановленим компетентними органами, особливо в області безпеки і здоров'я» (Конвенція ООН про права дитини, стаття 3). Це повинно включати запобігання впливу організацій, які просувають концепцію «гендерної ідентичності», або груп населення, які не мають клінічного досвіду або знань з дитячої психології, на медичні послуги для дітей.

(F) Держави повинні «поважати права і обов'язки батьків або, де це може бути застосовано, законних опікунів чи інших осіб, які несуть юридичну відповідальність за дитину, забезпечувати, відповідно до здібностей дитини, відповідний напрям і керівництво в здійсненні дитиною прав, визнаних у цій Конвенції» (Конвенція ООН про права дитини, стаття 5). Держави повинні заборонити державним органам, громадським і приватним організаціям, медичним працівникам та іншим спеціалістам з охорони дитинства робити які-небудь дії, спрямовані на те, щоб змусити батьків погодитися на медичне чи інше втручання, спрямоване на зміну «гендерної ідентичності» їхніх дітей.

(G) Держави повинні «визнати право дитини на освіту з метою поступового досягнення цього права на підставі рівних можливостей» (Конвенція ООН про права дитини, стаття 28). Це повинно включати право дитини на розробку шкільних програм, які є матеріально точними щодо біології та репродукції людини і включають інформацію про права людини людей різної сексуальної орієнтації з урахуванням здібностей і етапів психологічного розвитку дитини.

(H) Держави повинні забезпечити включення до програм підготовки вчителів і програми безперервного професійного розвитку точних матеріалів про біології та

репродукції людини і інформації про права людини людей різної сексуальної орієнтації, які повинні включати боротьбу з сексуальними стереотипами і гомофобією.

(I) Держави «згодні з тим, що освіта дитини має бути спрямована на те, щоб підготувати дитину до відповідального життя у вільному суспільстві в дусі розуміння, миру, терпимості і рівності статей» (Конвенція ООН про права дитини, стаття 29).

(J) Це повинно включати заходи щодо забезпечення того, щоб організації не виділяли державне фінансування для заохочення стереотипів за статевою ознакою і концепції «гендерної ідентичності» в освітніх установах, оскільки це є заохочення дискримінації по відношенню до жінок і дівчаток.

(K) Держави «захищають дитину від усіх форм експлуатації, що завдають шкоди будь-яким аспектам добробуту дитини». (Конвенція ООН про права дитини, стаття 36). Це повинно включати ефективні і належні правові заходи з метою скасування: традиційної та нової практики, яка нав'язує стереотипи про статевої ролі дівчаток і хлопчиків; діагностування та лікування дітей як «народжених в неправильному тілі», коли вони не відповідають традиційним стереотипним уявленням про статевої ролі; виявлення одностатевих молодих людей, які страждають гендерною дисфорією; а також використання медичних втручань щодо дітей, які можуть привести до їх стерилізації або до іншої постійної шкоди.